

Telegraful

Organ național-bisericesc

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

2 ex. (Of.)

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vineria

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză

Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Ziua biruinții

(=) Dacă stăruim asupra felului cum, în anul acesta, — poate mai cu prisosință decât în anii trecuți, — au fost cinstitute sărbătorile Învierii Domnului, e că voim să constatăm o îndreptare spre bine, o întoarcere neșovăită înapoi la Hristos, nu numai din partea masei credincioase, ci și a cărmuitorilor ei.

Epoca noastră vede loviturile ce se aplică bisericii. Opinia publică stă adese nedumerită în fața acestor lovituri, care urmăresc scopul de-a înfrânge toată puterea de rezistență a bisericii și a slujitorilor ei.

Dar, suferințele și durerile, necazurile și nenorocirile, care ne ating *pe toți* deopotrivă, au darul să aducă dreapta înțelegere pentru ceea ce se cheamă religie creștinească.

Forța ei spirituală se înalță d'asupra tuturor încercărilor materialiste de-a hrăni cu sămânțe antireligioase sufletele credincioșilor, prezentându-le Sfânta Înviere ca o simplă «*sărbătoare a primăverii*» și nimic mai mult.

În catedrala dela Sibiu, a mitropoliei Ardealului, o lume

imensă de credincioși a ascultat, cucernică și cuminte, în tot decursul săptămânii Patimilor și la luminoasa zi a Învierii Mântuitorului, impresionantele servicii dumnezeiești.

Lipsurile, crizele, morale și materiale, pe care omul singur, cu mijloacele sale vremelnice, nu le poate înlătura, au trezit în inimile asistenților rostul neînlocuibil al Evangheliei Domnului, atât în mijlocul poporului de rând, cât și — mai des — în al *intelectualilor*.

Acești din urmă, factorii culturali prin excelență, s'au apropiat în număr covârșitor «*să primească lumina*» din luminările acelea, de astă dată mult mai numeroase, de ceară sfântă, — după obicei și credință din străbuni. Farmecul praznicului mareț s'a simțit astfel la întreaga obște, ear imnurile de slavă, — rostite către Acela care a propovăduit între oameni: dragoste, dreptate și adevăr, și care s'a răstignit pentru aceste bunuri de căpetenie, înviind pentru noi toți, — au descrețit frunțile îngrijorate și au coborât în sufletele primenite încrederea și nădejdea nevestejită a celor ce cu dragoste se apropie de Domnul și Mântuitorul Isus Hristos.

Intrând în slujba Aceluia care, prin biserica Sa, veghează și îndrumă necurmat, pentru binele tuturor, ni se dă neîncetat putința renașterii sufletești și ni se deschid căi nouă în mersul spre culmile idealului unde țintim.

De aceea ziua învierii a fost cu adevărat ziua biruinții Domnului.

Dar, puterea Lui iese biruitoare și în țara aceea de martiri, unde credincioșii sânt astăzi despoiați de biserici și lipsiți, în cea mai mare parte, și de preoți. Hristos este și acolo în mijlocul lor, marea sărbătoare se prănuște cu riscul vieții materiale, icoanele sfinte sântenerate mai mult ca ori când, dacă nu pe față, pe ascuns, — uneori de cătră inșiși prigonitorii lor.

Vorbim mereu de bolșevism și de fascism, ear popoarele se sbuciumă, și stăpânirile nu știu încotro să apuce, în năzuința ca situația de nemulțămire să se îndrepteze și omenimea să nu se mai frământeze zadarnic.

Cine și cum va aduce răndueală în această cumplită amestecătură a lumii?

Ni-o spune Ziua biruinții, — ni-o spune acum și în fiecare an, și ne dă temelia pe care avem de clădit binele ce ne trebuie.

Correspondență din Capitală

*Învățământul religios
în școalele primare*

În sesiunea încheiată înainte de Paști, parlamentul a reglementat pe bază de lege învățământul religios-moral în școalele primare, decretându-l obligatoriu. Materia de studii și programa de învățământ religios vor fi alcătuite de Sf. Sinod — pentru biserica ortodoxă; ear pentru celelalte confesiuni de autoritățile bisericești respective — în înțelegere cu ministerul instrucțiunii. El se va preda în localul școalei primare, în două ore pe săptămână pentru fiecare clasă, de către preotul parohiei, în mod gratuit.

Acestea sânt dispozițiile legii. Și, sânt bune, din mai mult considerațiuni.

Prin trecerea învățământului religios moral din școalele primare sub direcția sa supraveghere, biserica dobândește împlinirea unei dorințe des repetată în vremea din urmă. Modificarea art. 61 din legea învățământului primar, în sensul celor arătate mai sus, îi lasă libertatea și posibilitatea de a întreprinde opera de retacere morală pe care o are de împlinit în viața neamului nostru chiar dela izvor.

Totdeauna marile prăbușiri au fost pregătite cu o perseverență dia-

FOIȘOABA

Mănăstirea Sâmbetii

— Întru pomenirea voevodului mucenic: Constantin Brâncoveanu —

Anul 1653.

În ziua de Constantin și Ileana.

Sporeau colțisorii firicelelor de earbă pe sprâncenele de răzoare și floricelele sfioase prin grădinile din Brâncoveni.

Biserica lui Matei Basarab se scâldea în baa razelor de soare primăvăratice.

Bătrânul boier cucernic, Preda Brâncoveanu, marele vornic al Țării, ținuse strana la sfânta Liturghie și acum își ospăta cu pește și cu vin curtenii și sătenii de pe moșia lui vestită, danie domnească făcută de Vodă Matei nepotei sale unice, jupâneasa vornicului.

Supușii urară ani mulți cu sănătate stăpânului lor bun, iar frumoasei sale fete Stanca, logodită c'un brad de boier fruntaș, îi poftiră nuntă veselă și-un coconăș frumuseț, pe care să-l boteze Constantin, și mare și bun să fie ca vestitul împărat creștin.

Ospătarea evlavioasă o întrepruse un călăreț strein, care răsări plin de colb în fața vornicului.

— Sănătate dela Craiul ardelean!

— Mult ani să trăească!

— Ce vești?

— Și bune, și rele! Dar dela Dumnezeu, și praf de pușcă dela oameni!

— Cum?

— Lupu-Vodă din Moldova nu se mai astâmpără! Clevetește, uneltește și pururea ne neliniștește. De-aceea Măria sa, Craiul nostru Gheorghe Rákóczi vrea să-l izgonească din scaunul domniei. Logofătul Lupului, Gheorghe Ștefan, ascultă cuvântul

nostru. Ostea ne stă gata. Numai chetuisla nu ne prea ajunge. Am venit pentru a cerca un împrumut...

— Împrumut?

— Așa. Că noi știeam că la Brâncoveni nimic nu lipsește...

— Ne gătim și noi de luptă.

— Știu prea bine, dar din belșugul mare ne-ajunge și nouă.

— Cât de mare să fie împrumutul?

— Măcar două mii de galbeni.

— Cu ce-l cheazășniți?

— Cu moșia mare a Sâmbetei-de sus, din Țara Făgărașului.

— Ai adus zapis de zălogire?

— Poftim!

Și moșia zălogită de Gheorghe Rákóczi cel tinăr rămase de uric în mâinile Brâncovenilor.

Anul 1658.

Toamna.

Se scutureau în tânguire domoală

frunzele bolnave ale copacilor și se îmbraca firea potolită în haină roșcată, de rugină.

Noul Domn al Țării, grecul Mihnea, de-odată cu schimbarea firii își schimbă și el numele în Mihai-Vodă. Își schimbă și portul și graiul și viața după portul și graiul și viața lui Mihai Viteazul.

Ii plăceau:

— Căciulă mândră cu penaj, ca alui Mihai!

— Cal alb ca spuma laptelui, cum avea Mihai, biruitorul dela Șelimbăr, când a intrat cu slavă în cetatea Bălgradului.

— Să prăpădească turcimea ca Mihai la Călugăreni!...

Într-o dimineață cețoasă își strânse în divanul din Târgoviște boierii, unde le grăi:

Pohta mea ce cu foc pohtesc, ca și slăvitul între voievozi: Mihai-Vodă Viteazul, este: să văd Ardealul

bolică — în timp — ruinând suflitele celor mici și asigurând astfel izbânda răutății dealungul mai multor generații. Vecinii dela Nistru, după ce s'au convins că e zadarnic să încerce a smulge pe Dumnezeu din suflitele celor crescuți în frica Lui, au dat asalt suflitelor tragedie ale copiilor și tineretului, înveninându-le. Iar conflictul, nu tocmai vechi dintre facism și papalitate, pe chestiunea orientării ce trebuie să se dea tineretului italian, a demonstrat încă odată că cine stăpânește tineretul, are viitorul. Această dominație a viitorului a căutat să și-o asigure fascismul birător în conflictul amintit, inoculând generațiilor viitoare ideologia lui. Pretutindeni și în toate vremurile — astăzi mai pronunțat decât în trecut — s'au manifestat pregătirile febrile a anumitor grupuri sociale de a-și asigura vitalitatea, acaparând tineretul și crescându-l în vederile și convingerile lor.

Desigur că pregătirea marilor primeniri, tot ca cel mic trebuie să înceapă. Și aici trebuie să vedem câștigul mare pe care biserica noastră poate să-l aibă pe arma legii acesteia. Căci organele sale lucrative în lume, preoții, sânt chemați — legea spune «obligați» — să catehizeze și să povădușcă Evanghelia dela catedră. Se cere preoțimii o jertfă. Și o va face — gratuit, așa cum prevede legea — că are să fie predat învățământul religios-moral în școalele primare. Căci nu putem concepe cu mintea ca un slujitor al altarului să nu fie bucuros de noua perspectivă ce i se deschide pentru a umplea bisericile goale și a sporii numărul cetățenilor împărăției Cerurilor. Dimpotrivă. Sântem încredători până la sfârșit în entuzismul cu care preoțimea noastră își va oferi lăminile ei, conștient și devotat, luminării și încălzirii suflitelor generațiilor care se ridică.

Această încredere în puterile și spiritul de jertfă al preoțimii noastre care, în ciuda tuturor coborârilor de rău posedă energii ce activează în lume cu mare folos, ne face să privim cu încredință repetatele insinuări ce se fac la adresa slujitorilor bisericii, de către un sinedriu semănător de des-

curajare. Căci, pătimas și răutăcios cum se arată oridecăteori desbete — cu competența i aproximativă desigur — o problemă religioasă sau o chestiune bisericească la rubrica săptămânală a unui cotidian combatant, un gazetar de viță nouă care se prăpădește de dragul(?) bisericii, se grăbește să anticipeze însușul cu care va fi încununată această reformă a învățământului primar religios, aruncând vină grea asupra unei părți a preoțimii, din sânul căreia se recrutează noli cateheți. Vina aceasta n'o reproducem și o respingem. —

Preoțimea din capitală, în săptămâna trecută, a fost invitată de șeful bisericii la o consfătuire, în vederea aplicării cu folos a dispozițiilor noii legi. Așadar, interesul pentru ea există. Iar dacă rezultatele nu vor fi dela început cele așteptate, nu trebuie să disperăm. Lipsuri, cei chemați să catehizeze copiii de școală primară, vor avea. Deocamdată prevedem una singură, desigur de mare importanță: pregătirea insuficientă în materie de catehizare a preoțimii. Un preot distins poate să fie un foarte puțin bun catehet, în afară de cazul când are în structura sa sufletească predispoziții speciale pentru această delicată mistune. Această lipsă, cum s'a exprimat cu toată competența un domn profesor universitar, o va împlini în viitor atențiunea deosebită ce se da Teologiei practice în general, — în cazul nostru: Cateheticii în special, care până mai anul trecut nici nu figura în programele învățământului teologic de toate categoriile.

Până atunci, biserica va inaugura, cu puteri sporite, cruciada pentru dobândirea celor mici și cu ei a generațiilor viitorului, suplind lipsurile mijloacelor de izbândă cu entuziasmul ce încălzește orice inițiativă nouă. La vreme experiențele începutului și o pregătire catehetică conștientă a preoțimii vor putea să asigure definitiv dobândirea celor așteptate. Și iată ce așteptăm: Catehetul să-și reia locul uzurpat, în mintea și inima tragediei a școlarului de către profesorul de filosofie, cărui îi este încredințată educația copiilor după

legiunile mai noi; iar duhovnicul să se substituie proaspătului noutăți care este doctorul psihanalitic.

Pentru sănătatea trupei
a celor mici

Noile dispoziții ale legii învățământului primar religios merită să îndrumeze spre biserică și Evangheliile pe copiii de astăzi, pentru sănătatea morală a cărora conducerea bisericească arată îndeosebi acum o griji pronunțată, coincid cu o măsură de însănoșare trupeiască pornită din inițiativa elementului laic, care completează pe cea dintâi și ne face să prevedem un viitor mai ferisit pentru generațiile de mâine decât cel de care s'au împărțat înaintașii lor.

O seamă de intelectuali din elita capitalei, constituită în «Comitetul național al laptelui» au organizat o «săptămână a laptelui» împreună cu o expoziție de produse lactice la a cărei solemnă inaugurare însuși Suvranul și-a exprimat dorința de a lua parte. Concursul autorităților — ministerele Sănătății, Agriculturii și Interioarelor, precum și primăria municipiului București — organizatorii îl au întreg. Din vreme s'a desfășurat o propagandă intensă pentru lămurirea rostului acestei inițiative.

Punctul central îl constituie tot grija deosebită ce se poartă copiilor, pe cari îi vrem sănătoși, la suflet și trup, deopotrivă. Broșurile de propagandă răspândite cu generozitate de organizatorii acestei manifestații care ne pune în rând cu Apusul, accentuiază tocmai importanța covârșitoare pe care o are laptele în alimentația copiilor. O inițiativă în genul acesta, în țara noastră este o noutate, îmbucurătoare de sigur. Căci ceea ce s'a făcut la noi pentru copii, s'a făcut puțin. Epiziota internațională a copilului, anunțată pentru luna aceasta în București și — după informațiile pe care le am — amânată, ne-a făcut să ne dăm seama că oricâtă trudă a desfășurat societatea Principele Mircea pentru protecția copilului privitor la creșterea morală și trupeiască a oamenilor de mâine, încă nu s'a pătruns lămea din destul de deseale ei apeluri

îndreptate către părinții și educatorii copiilor neamului.

Intr'una din școalele primare ale capitalei, la care studenții teologi facem lecții duminicale, am văzut atâr-nate la loc de cinste, pe coridoare și în sălile de clasă, «Apel către părinți și educatori» și «Rugămintea suga-gaciilor către mamele din România-mare», ambele redactate de societatea Principele Mircea. Amintindu-mi că le-am văzut undeva, cine știe unde, le-am recitat și am văzut că cuprinsul lor pe cât e de simplu, pe atât este de important. În misiunea oricărei mame și oricărei educator, ele sânt un prețios îndreptar. Ele cer celor însărcinați cu creșterea copiilor să înțeleagă că micile ființe trebuie să alege, să rădă, să se joace, să fie volnici su-fletește și să cerceteze natura, căci din lucrul mânilor Sale vor cunoaște mai bine pe Dumnezeu. Ele cer mamelor de pretutindenea să-și alăpteze singure copiii, așa cum a rânduit Dum-nezeu.

Din coloanele duhovnicești ale acestei tribune religioase, decretăm și noi săptămâna laptelui ca o prea delicată și de loc banală griji, ce evidențiază admirabil atențiunea ce trebuie să se dea și sănătății trupeiști a generațiilor de viitor.

Căci numai reușita sinteză: suflet sănătos în corp sănătos poate să dea oamenilor întregi de cari vremurile tot mai grele ce le trăim, au tot mai multă trebuință. Grigorie T. Marcu.

Să ne cunoaștem și să prețuim vecinii. Reprezentanți ai vieții publice din Bulgaria, în număr de 40 intelectuali, au sosit săptămâna trecută în capitala țării românești, pentru a întregi lucrarea începută înainte cu o lună la Sofia, unde s'a pus baza unei asociații româno-bulgare. Reinovind tradiția de prietenie și de colaborare între cele două popoare, le asigurăm prosperitatea. Sânt multe interese, care ne leagă de vecinii noștri de peste Dunăre. Să ne cunoaștem mai bine unii pe alții și, înțelegându-ne, vom ști să ne respectăm și să ne prețuim mai mult.

și Moldova legate cu Țara Românească... Vreau moarte Turcilor!... Vă gătiți dar armele!...

Mare vornic Preda Brâncoveanu ardea și el de dorul inimii fraților într-o «țară a tuturor românilor», dar mintea lui trează pricepea să sabia turcului e iute și lungă și brațul ce-o poartă încă nu-i slăbit. De-aceia încercă a îndupleca pe tinărul domn să mai zăbovească încă puțin cu în-făptuirea gândului.

Falsul Mihai însă se zburli gro-zav ca o furtună și trânti osânda morții asupra capului cinstit al cucernicului mare vornic, Preda din neamul Brâncovenilor.

Gădele sârb Dica îi ridică prin sabie viața înaintea treptelor tronului din Târgoviște, pe cari le va urca peste treizeci de ani, cu mărire, nepotășul său Constantin, care era acum numai de patru ani împliniți și singur moștean al moșiilor din Brâncoveni și Sâmbăta.

Anul 1678.

Țara își capătă iar gospodar nou în persoana alesului vlăstar împărătesc: Șerban Cantacuzino, tipăritorul Cărții sfinte și luptătorul dela Viena.

Constantin, nepotul lui Preda Brâncoveanu, era acum de 24 de ani. Frumos la chip, ca un arhanghel, evlavios ca un sfânt, volnic la război ca un Machedon și bogat ca un împărat. Se însurase. Își luase de soție pe Marica, nepoata blândului voevod Antonie din Popești. Pentru mintea lui deschisă Vodă Șerban îi trimise capuchehaia la Țarigrad, unde după scurtă vreme cuvântul lui era mult ascultat.

Craul Mihail Apafi din Ardeal, meșter de joc și de păhar, dar slab de cârmă, ca o muiere, ca să se pună bine cu el, făcu dănie lui Constantin Brâncovenul moșia dela Sâmbăta de sus, pe care el o folosea și pân' acum ca moșie zălogită. Dar cu toată dania lui creșcă, Brâncovenul

nu-i pufu ierta prigoana legii drept-credincioase din Ardeal și defăimarea seminelei românești de aici, cum făcuse cu fruntașul boier Noli, cărui când românul se aplecă să-i sărute poala veșmântului său strălucit — îi scuipă cu dispreț creștetul său chelit de bătrânețe...

Anul 1697.

Constantin Brâncoveanu domnea de nouă ani în Casa domnească, unde pierise sub sabie vrășmașă cucernicul său moș: Preda Brâncoveanu. Bunătatea și evlavie lui umpluse Țara, iar de faima și strălucirea lui era plină toată lumea. (Urmează).

A. Nanu.

Ochii Domnului peste cei ce îl iabesc pe el, scuteală puternică și întărire vârtosă. (Sirah 34, 17).

Plăcut este Domnului când te depărtezi de răutate, și iertă de curătenie este când te depărtezi de strâmbătate. (Sirah 35, 4).

In curțile Casei Domnului

În curțile Casei Domnului astăzi sălășluiește jalea și pustiu. Nu mai recunosc nimic din trecutul plin de măreție, a cărui evocare mă doare cumplit. Doar tufe de liliac și închipuite umbre de voievozi ce-și împlinesc legământul cu pământul, par a mai da viață acestei oaze înfrunzite, în nopțile senine de Mai și primăvară. Ele doar mai dau grai — un grai misterios, înfiorător — slăvitelor împrejurimi de ctitorie domnească, în preajma cărora îmi plimb ca o epavă rătăcită după furtună — poate pentru cea din urmă oară — amintirile pline de vraja unor vremi peste care s'a așternut ruina.

Aci am venit să învăț să Te caut, Doamne. Și călător pribeag și plin de noroc, Te-am găsit, pe Tine, Doamne; și am învățat să Te cunosc, fără a Te cunoaște vreodată deplin —

Pe alt drum...

In anii ce urmară după marele război, plaşa literară fu inundată cu romane fasciculare ce se lăţeau în vitrinele librărilor, purtând coperte care ţineau să tradeze cuprinsul imbibat cu senzualism şi imoralitate al publicaţiei.

Reclama însoţitoare, alimentată de profitorii lipsiţi de orice scrupul al conştiinţei, şi-a acaparat cititorii mai ales din lumea celor tineri. Ear această «literatură», cu eroii săi superficiali, cu un complex de idei bolnave, cu debutanţi în crime, cu oameni cari nu sânt în stare să-şi facă cea mai obşcură concepţie despre realitatea imediată, cu atât mai puţin despre o realitate transcendentă, această literatură, cu o spiritualitate atât de palidă, nu putea să creeze decât o mentalitate similară cu aceea, care o propoveduia printre rânduri.

Cuprinsă în acest şuvoi de uşuriniţă, generaţia ultimului deceniu dovede o ignoranţă progresivă faţă de ceea ce este cu adevărat literatură, şi mai ales faţă de literatura religioasă. In locul unei concepţii serioase asupra existenţei, ea îşi făuri o concepţie utopică.

Dar, utopia nu poate crea un element propriu spiritului uman. Ea nu fascinează, decât până în momentul când acel cari cred în ea, se conving de pedestatul şubred pe care se ridică. Şi, idealurile utopice ale acestei generaţii rău păluite, au început să se clatine: Azi literatura uşuratică nu are acelaşi tiraj, aderenţii ei s'au împuţinat la număr din momentul în care i-au observat neîntemeierea. Generaţia mai nouă începe să intre în drumul cel bun prin faptul că îşi manifestă tot mai evident dorul ei după o literatură serioasă, — cărţile bune se caută şi se citesc tot mai mult.

Această convertire spirituală şi morală nu poate să fie decât încurajată. Ea este de cel mai bun augur.

D. Călugăr.

Citiţi şi răspândiţi ziarul Telegraful Român

căci izvor eşu de cunoaştere, Doamne.

Acî te-am simţit mereu aproape de mine, odihnindu-mi tâmpilele obosite pe braţe străvezii de nesomn — în nopţi de vegheri îndelungate şi căutări înfrigurate.

Acî, Doamne, sufletul meu, după lauda de seară, în nopţi pline de argintul unei luni de primăvară, venea să Te găsească, să Te vadă, să Te înţeleagă, îndreptând braţele obosite şi chipul transfigurat de primenirea rugăciunii, către cerul scaun mării Tale.

Acî, între flori risipitoare de mirisme îmbătătoare, în zile ce erau tot ale lunii Florilor, în înflorire de natură înflorită, am simţit, Doamne, cum înfloreşte sufletul meu.

Acî, în bătaia lunii feerice, la umbra păduroaselor tufe de liliac, au înflorit gânduri de proslăvire a iconomiei Tale. Acî, a plesnit un mugur fraged, abia involt, răsădit dintr-o luncă plină de soare şi bucurie într-o

Din protopopiatul Oituz

Pentru înprospătarea, fortificarea şi înnoirea metodelor de evanghelizare în mijlocul poporului, asupra cărui suflă atâtea vânturi protivnice, preoţimea din protopopiatul Oituz s'a întrunit în conferinţă în oraşul Târgul-Săcuesc, sediul protopopiatului, în zilele de 13 şi 14 April a. c.

În ziua întâi, după săvârşirea serviciului divin, s'a deschis adunarea protopopească prin cuvântul P. C. pâr. protopop. S. Răfiroiu, care cetind raportul general asupra protopopiatului, dă preţioase îndrumări de conlucrare armonică între preoţi şi mireni.

După masă, s'a deschis, prin preşedintele despărţământului, conferinţa şi s'a cetit darea de seamă, asupra activităţii despărţământului şi a preoţiei în cadrul cercurilor pastorale în 1931.

La ora 7 seara, în sf. biserică, la sfârşitul deniei, a predicat ţinărul preot local Ioan I. Răfiroiu.

În ziua de 14 April s'a făcut mărturisirea şi împărtăşirea preoţilor. Meditaţia pentru sfânta Cuminicătură a ţinut-o pâr. Nicanor Filip.

În aceeaşi zi după masă Pr. Er. Ticuşan îşi ceteşte conferinţa: Iniţiative de organizare pentru promovarea vieţii religioase şi culturale în cuprinsul despărţământului şi pentru propăsirea Asociaţiei clerului.

Ca program de muncă, recomandă:

1. Educaţia religioasă-morală a elevilor de curs primar făcută cu pricepere şi devotament de către preoţi în câte 2 ore pe săptămână de fiecare clasă. Sâmbăta între 4—6 se vor ţine meditaţii şi cetiri religioase-morale, apoi conducerea elevilor la vecernie, unde vor ceti psalmii vor rosti rugăciunile şi vor cânta. La urmă se va ceti şi explica un text evanghelic mai uşor, sau vreo rugăciune, sau o cântare;

2. În societatea tineretului, fondul principal să se pună pe o bună îndrumare religioasă iar partea distractivă şi materială să se lase pe planul al doilea;

3. Chemarea şi gruparea intelectualilor satelor într-o conlucrare armonică în mijlocul poporului;

4. Cercurile pastorale să fie puse pe adevărate baze. Pentru anul acesta recomandă explicarea sf. liturghii cu lucrările simbolice;

5. Conlucrarea preoieselor, în trunite într-o asociaţie. În greaua

insură a păcii ca aceasta — şi a crescut, risipindu-se, sfios şi înfrigurat spre seninul slavei Tale, dornic să îmbrăţişeze cerul — tainele supranaturalului.

În curţile Casei Tale, Doamne, mugurul de ieri, floarea de astăzi, năzuia să fie — cu voia Ta — fructul de mâne.

Şi tu n'ai voit-o așa curând!

*

Ostenit de truda sfăşietoare ce-am purtat-o muceniceşte, Te caut şi acum — Doamne — şi nu Te mai găsesc.

Fără Spiritul Tău, ce-l simţeam plutind în jurul meu când mă desăceam ostenit din strânsoarea zilei, Casa Ta pare așa de tristă; curţile Casei Tale — atât de părăsite, — atât de pustii. Chiar prietenoasele tufe de liliac închipuesc în nopte vedenii fioroase. Parcă nici luna nu mai luceşte în argintul ei din trecuta lună a Florilor.

operă de regenerare a vieţii morale, pe calea aceasta.

Tot cu ocazia acestei conferinţe s'a făcut inaugurarea casei protopopeşti, care face cinste preoţiei şi bisericii din aceste părţi, fiind zidită de Consiliul arhiepiscopiei noastre.

Pr. Er. T.

Nr. 4268/1932.

Circulară

In folosul societăţii „Principele Mircea”

Societatea «Principele Mircea», pentru protecţia copilului în România, organizează în anul acesta «Săptămâna Copilului» între 22—29 Mai.

Biserica, având datoria de a încuraja iniţiativele laudabile, cum este aceasta a Societăţii amintite, dispunem ca în ziua de Duminică 29 Mai 1932 în toate bisericile din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre preoţii să ţină predici, prin care să se arate credincioşilor scopul societăţii, necesitatea şi însemnătatea operei de asistenţă socială a copilului, îndemnându-i să dea tot sprijinul Societăţii «Principele Mircea».

Sibiu, 20 Mai 1932.

Consiliul arhiepiscopal.

Fundaţiunea Gojdu. Delegaţia României şi delegaţia Ungariei s'au întrunit, până în prezent, de mai multe ori fără să ajungă la deplină învoială în chestiunea averii fundaţiei Gojdu, care constă, în cea mai mare parte, din imobile aflate în Budapesta.

Negocierile suspendate încep la 23 Mai 1932, când delegaţiile României şi Ungariei se vor întruni, cu nou material documentar, la Bucureşti. Delegaţia română se compune din dñii: I. Lapedatu dela Banca naţională, Raicovicianu consilier juridic al ministerului de externe, şi V. Moldovanu fost subsecretar de stat.

Pe aleele albe şi strălucitoare în inserarea serii târzii, ce-au purtat povara curată a atâtor gânduri creatoare de lumină — astăzi se plimbă singurătatea. Iar siluetele pomilor în floare, ce desenează graţioase ondulaţii de umbre pe albul pal al şerpuitoarelor cărări, parcă şoptesc ameninţare.

Unde eşti, Doamne?

Te caut pe Tine şi liniştea mea. Pe Tine Te ştiu că vezi, cum ştiu că liniştea mea a murit. Unde eşti, Doamne? Ai plecat aiurea... mai aproape de ai Tăi? Eu ştiu că Tu, Doamne, nu părăseşti pe celce s'a încredinţat Ție. Ştiu că veghezi de acolo unde eşti mai aproape de ai Tăi, şi asupra lui.

Peste ruinele unui trecut încălzit de apropierea Ta, mă vrei, Doamne o rămăşiţă?

Nu! În mâinile ce le împreunam mereu pentru rugăciune, lăudându-Te de multe ori în zi, am prins vârtos

De Ziua Mamei

— Chemarea Uniunii femeilor române —

Serbăm anul acesta a cincea oară această însemnată zi închinată Mamelor, ziua în care mama va trebui să fie slăvită de odraslele ei, aducând prinosul lor de recunoştinţă acestei scumpe păzitoare a familiei.

Această fiinţă, care este o comoră de devotament, ocroteşte pe copiii săi dela naştere până la ultima lor răsuflare, fiind gata de orice jertfă, căci poartă toate suferinţele şi grijile lor, cu aceeaşi iubire nemărginită şi desinteresată, care luminează viaţa familială.

Copii, grăbiţi-vă să-i arătaţi iubirea şi recunoştinţa voastră, răzămându-vă la sânul ei şi dovedindu-i prin grai şi prin un mic semn de atenţiune adorarea ce o aveţi pentru ea!

Iar toţi acei ce nu mai aveţi această scumpă păzitoare a vieţii, veţi găsi un moment de reculegere când veţi ridica ochii spre înălţimea infinită rugându-vă pentru sufletul ei.

Rugăm Societăţile să dea însemnătate acestei zile organizând Şezători pentru tinerime, în care să se propovăduască cultul iubirii de Mamă.

Rugăm toate Direcţiunile şcolare a pregăti tinerimea din punct de vedere al educaţiei pedagogice pentru cultul acestei zile, pentru unica recompensă a acestei fiinţe cu iubirea sublimă.

Prezidenta U. F. R.
Maria B. Baiulescu

Ziua Mamei în Sibiu

Societatea ortodoxă naţională a femeilor române, filiala Sibiu, va sărbători Duminică, 22 Mai ora 11, în sala Prefecturii Ziua Mamei.

In cadrul programului vor cânta şi recita fetiţele dela şcoala primară «Regina Maria» şi vor citi din lucrările lor despre mamă eleve dela liceul de fete «Domniţa Ileana» din Sibiu.

Dr. prof. A. Dima va conferinţa despre: «Sentimentul matern în lirica noastră».

Intrarea liberă.

toiaşul nădejzii, făcându-l reazim a ceea ce mi-a mai rămas. Şi, mi-a rămas mult, Doamne, pentru ca să Te pot găsi şi să mă risipesc la picioarele Tale, făcând lucrul Tău. Mi-a rămas entuziasmul tineresc şi viforos al celor douăzeci de primăveri ce mi-au împodobit viaţa. Cu el şi cu dorinţa de a Te dobândi, plec să Te caut, acolo unde Te-ai refugiat, Doamne, să ne plângi răutăţile şi să ne povăţuieşti.

Ca biblicul Iov, mă consolez cu resemnarea convinsului şi plec murmurând cuvinte de consolare: Domnul a dat, Domnul a luat, Fie numele Domnului binecuvântat... plec să Te caut, Doamne, acolo unde sălăşluieşti.

La capătul drumului meu, mă voi găsi iarăşi «mai aproape de Tine, Doamne, mai aproape de Tine»; căci... așa ne-ai făcut: după Tine, Doamne; şi neliniştit este sufletul nostru până ce se va odihni întru Tine.

Sabin Siblanu.

Tratative nouă cu Vaticanul

Chestiunea «statului catolic» din Ardeal, considerată de Vatican «ca una din cele mai complicate și delicate din câte are la ordinea zilei», poate găsi o soluție amabilă la București, cu concursul Nunțiatului, ceea ce «ar fi privită la Roma cu o deosebită satisfacție», așa raportează, în anul acesta, ministrul nostru pe lângă Vatican în raportul său către dl prim-ministru (Nr. 81 din 1932).

Când la Vatican se vorbește despre *București* ca loc potrivit de aranjare a chestiei statului catolic, guvernul nostru totuși trimite, în acest scop, pe dl Valer Pop, ministrul justiției să trateze la Roma o chestiune cu totul internă a statului român. Faptul constituie învedereat o gravă prejudiciere a suveranității statului nostru.

De aceea, președintele comisiei istorico-juridice pentru studiul problemei statului catolic și delegatul special al guvernului pe lângă Vatican în chestia statului catolic, dl profesor Onisifor Ghibu, se simte îndemnat a declara, într'unul din ziarele capitale: «am impresia că conducătorii noștri de stat, derutați de abilitățile unguirilor iredeștiști din fruntea statului catolic și de unele organe complet lipsite de patriotism, s'au lăsat împinși pe un povârniș care e menit să compromită nu numai prestigiul statului român, dar și unitatea și siguranța lui».

Dl prof. O. Ghibu, care are deplină și recunoscută competență în această materie dela ordinea zilei, își continuă, expunerile, obiective și documentate, și în al doilea articol, conștând că:

Guvernele noastre de până acum au recunoscut nu odată, că statul catolic este ilegal, că e o instituție abso-
solut prilejioasă țării;

Comisiunea istorico-juridică, înstituită de guvernul actual pentru studierea problemei statului catolic și pentru preconizarea măsurilor ce trebuie luate în vederea lichidării ei, a prezentat guvernului un vast studiu conchizând, că statul catolic este organizație ilegală, anticanonică și primejdioasă; ca el a uzurpat, prin fraudă, averi publice care îi revin statului și că, drept urmare, el trebuie să înceteze de-a mai exista, ear averile să se dea în administrarea organelor legale și canonice. Guvernul a acceptat propunerile comisiei, declarând că, în baza dreptului său in-

discutabil și a suveranității statului, poate lua măsuri fără a mai ținea cont de nimeni. Dintr'o deosebită deferență față de Vatican, i s'au comunicat prealabil din partea guvernului măsurile în chestiune.

Ministerul cultelor (prin adresa din 25 Febr. 1932) către universitatea din Cluj a dispus rectificarea întabulării abuzive ale unor bunuri ce aparțin de drept acestei universități și trecerea lor în administrarea organelor statului român. Judecătoria urbană din Cluj a și făcut, conform hotărârii guvernului, rectificările cuvenite în favoarea statului român.

Dar, desfășurării naturale a lucrurilor, i s'a substituit — cum arată autorul articolului — o metodă subversivă. Dl Dr. V. Pop, ministrul justiției, care până acum lucrase timp îndelungat mână în mână cu președintele comisiei istorico-juridice amintite, a primit deodată delegația (dată de dl prim-ministru) de-a merge la Roma și a începe tratative cu Vaticanul. Ministrul justiției, în loc să lase curs liber justiției, pe răspunderea organelor respective, a oprit acest curs și a tratat săptămâni de-a rândul cu conducătorii ilegali ai statului catolic, asigurându-le și pe mai departe stăpânirea averilor uzurpate dela stat, în dezacord cu toate notărilor organelor vieții de stat român.

Acum dl ministru al justiției Pop, pleacă la Roma, ear ungurii noștri, dela statul catolic, văd în persoana sa pe salvatorul lor.

În timp ce domnul ministru al justiției călătorește către Vatican, ministerul de culte comunică episcopului dela Alba-Iulia (cu date de 14 Mai 1932), că statul catolic a ajuns în posesiunea bunurilor sale «prin mijloace deosebite nepermise» prin «mistificare» și «abuz» și că transcrierea lor pe numele statului român însemnează trecerea pe numele «adevărului proprietar». Aceeșă adresă declară categoric că această chestiune a proprietății (bunurilor statului catolic) fiind o «problemă de ordin pur juridic, nu se poate tranșa pe cale diplomatică, ci numai pe cale judecătorească, după legile țării, de către instanțele legale».

În fața acestei situații, care prezintă neamul și statul român într-o lumină foarte înădornică, opinia publică se întreabă: ce rost pot avea tratativele cu Vaticanul în chestiunea statului catolic?

Oficiosul guvernului, *Neamul Românesc*, răspunde totuși că: «rezultatele acestor tratative vor demonstra, că demnitatea și interesele perma-

nente ale țării au fost apărute și salvate».

Deocamdată nu se cunoaște punctul de vedere adoptat de guvern, și nici baza pe care se tratează proiectul acord.

O nedumerire avem: Cum va putea dl Ministru Valer Pop să susțină ca țările și independența interesele statului român în fața Scaunului papal, câtă vreme D. sa este președintele «Argru» lui care este o organizație la dispoziția Scaunului papal?!

Sf. Sinod

Membrii Sftului Sinod s'au întrunit luni dimineața sub președinția I. P. S. Sale patriarhului Miron în palatul sinodal dela biserica Antim.

S'au luat în discuțiune chestiunile care urmează să formeze obiectul apropiatului prosinod ce se va ține în vechea mănăstire Vatoped dela Sf. Munte cu participarea reprezentanților tuturor bisericilor creștine ortodoxe.

Acest prosinod pregătește chestiunile cari vor fi hotărâte la marele sinod ecumenic panortodox.

Statutele Reuniunii ort. a femeilor române

Cap. I. Numele și scopul Reuniunii

ART. 1. În baza art. 27 combinat cu art. 52 și 53 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române se înființează în comuna Reuniunea ortodoxă a femeilor române ca instituție religioasă auxiliară, aparținătoare Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Reuniunea femeilor are patroană pe

ART. 2. Scopul Reuniunii este de a conlucra cu organele parohiale spre dezvoltarea și întărirea spiritului creștin ortodox în societate și a înălța prestigiul femeii și al familiei creștine, oferind femeilor un larg câmp de activitate și de influență spre consolidarea națională, socială și economică a societății în cadrele vieții parohiale.

Cap. II. Mijloacele

ART. 3. Pentru atingerea scopului fixat sunt:

1. Cultivarea rugăciunii de toate zilele.
2. Participarea regulată la serviciile publice religioase.

3. Impărtășirea cu sfintele Taine.
4. Pastrarea sfințeniei căsătoriei.
5. Cultivarea simțului de răspundere morală a mamelor, soțiilor și a fecioarelor.
6. Cumpătarea și decența în vorbă și fapte.
7. Răspândirea culturii religioase și a obiceiurilor strămoșești în societate.
8. Combaterea luxului, a modelelor extravagante, a distracțiilor vulgare, a literaturii indecente și imorale.
9. Formarea de cercuri familiare și vecinătăți pentru citiri biblice și cultivarea bunelor moravuri creștine și naționale.
10. Aranjarea și participarea la serate, șezători și conferințe publice de caracter educativ.
11. Participarea la conferințele și cursurile școlii de Dumineca în parohie.
12. Participarea la corul bisericesc din parohie.
13. Aranjarea de întruniri pentru distracții potrivite pe seama celor lipsiți de societate.
14. Incurajarea personalului de serviciu de a cerceta sfânta biserică, a se mărturisi, cuminecă și a-l introduce în deprinderi alese.
15. Observarea și respectarea răpaușului duminical.
16. Srijinirea acțiunilor obștești pentru educația religioasă a elevilor de școală.
17. Participarea la acțiunile obștești pentru întărirea ordinii sociale, a respectării legilor țării, pentru promovarea păcii și a armoniei între cetățeni, fără considerare de limbă, lege, clasă socială și convingeri politice.
18. Sprijinirea organelor de stat și bisericești să-și poată îndeplini chemarea spre binele tuturor.
19. Cultivarea carității creștine prin săvârșirea faptelor milii trupesti și sufletești.
20. Cercetarea și ajutorarea orfanilor, văduvelor, săracilor, leuzelor, bolnavilor și a străinilor din localitate.
21. Asistența celor cuprinși de vișii și de patimi prin intervenție personală și prin acordarea de sprijin moral și material.
22. Strângerea de ofrande și împărțirea de daruri, iconițe, cărți religioase pe seama celor nevoiași, la serbători mari și la zile de bucurie.
23. Sprijinirea acțiunilor pentru convertirea sectarilor, reformarea

Sadhu-Sundar-Singh

Viața viitoare

1. Credința în viața viitoare a existat la toate popoarele și în toate timpurile.. Dorințele implică îndeplinire. Setea implică existența apei, și foamea a hranei.

2. Așa dar, avem unele aspirații, dorințe nobile ale sufletului, care nu pot fi satisfăcute în lumea aceasta. Deaceia trebuie să fie o lume spirituală acolo, unde dorințele acestea pot fi împlinite.

3. Sufletul adevărat dorește a mulțumi pe Dumnezeu, Care a creiat sufletul. Fiindcă Dumnezeu a creiat pe om după asemănarea Sa, omul are în el ceva asemănător naturii divine. Aceia ce caută, e în legea ființei sale. Și când noi ne avem începătura dela Ființa Eternă, nu trebuie să ne mulțumim numai s'o cunoaștem, ci și să avem viața viitoare într'insă. (Din engleză).

Pr. Ionel Rafiroiu

Spovedania

De-un șir de ani, pe prispa unei vechi biserici, cerea pomană la aceeaș oră din zi, un bătrân cerșetor. Tre-cătorii cunoșteau bine pe moș Dositei. Stătea acolo aproape mut, răspunzând cu-o ușoară înclinare darului ce i se 'ntindea din când în când.

În biserică își citea un tinăr preot sfânta rugă. De câteori urcă dimineața treptele, întindea obolul, 2—3 lei, bătrânului oropsit. Această dănie, din straja dimineții, devenise o trebuință a vieții pentru Pavel preotul. Coborât al unei vechi familii înstărite, îmbrățișase cariera preoției, ca mai ușor să poată împărți din averea moștenită celor ce n'au.

Într'una din zile, cerșetorul lipsea dela loc. A doua și a treia zi tot așa. Această împrejurare puse pe gânduri sufletul preotului, care bănuia o nenorocire întâmplată cerșetorului. În ziua următoare, la răsărit de soare

și termină ruga și porul în oraș, întrebând de locuința lui Dositei. O găsi pe la periferie, departe. Mănat de dorul d'a veni în ajutor, tinărul preot se ivi în prag, bănuia la ușă și intrând zări pe-o saltea săracă, în pat de brad, pe cerșetorul căutat. Galben ca ceara, cu ochii 'nfundați în orbite, cu mintea spre vremuri apuse, zăcea acolo Dositei.

De-odată tresări, se opinti să se ridice, înzadar.

— Vai, Sfinția ta, părinte! — rosti el recunoscând pe cel sosit: «M'ăți cercetat, eată o faptă pe care eu, nenorocitul, n'o merit.

— Cum poți să vorbești așa? nu știi că noi păstorii sufletești sântem prietenii săracilor și ai nenorociților, cu atât ales ai bolnavilor? apoi — adause cu blândețe — mi se pare sântem de mult cunoscuți..

— Părinte, dac'ai știu dacă m'ai cunoaște — zise ofînd bătrânul — nu m'ăți învrednicit de stăta burătăte..

sânt nenorocit, de Dumnezeu și de oameni afurisit!

— Cum, de te lași pradă la astfel de gânduri? Dumnezeu este bunătate, iubire și milostivire. Ai uitat că El iartă celor ce se căiesc! Ai pe suflet un păcat?

— Da, părinte m! mă muștră conștiința, încerc s'o împac... zădărnice, — răspunse bătrânul, și ridicându-și capul își propti trupul slăbit cu mâinile 'n tremur. — Da, mă cutremur... De treizeci de ani remușcări grozave mă înneacă... așa spune, și mi-i teamă, mă cutremur...

— Fiul meu, de Dumnezeu nu te teme, nici te rușina, El ne iartă... Mărturisește... îndrăznește. El e aici în chip nevăzut, ascultă cu mine la tine!

— E prea târziu, — șopti cerșetorul!

Preotul bănuia o taină într'un suflet chinuit. Căzu în genunchi la căpătâi de pat, și se rugă mult. De-odată moșreagul încercu:

criminalilor, infanții, a delicvenților și a femeilor perdute.

24. Participarea la opera pentru combaterea alcoolismului, a plăgilor morale; concubinaj, divorț, avort, părăsirea copiilor, neascultarea de părinți.
25. Curățirea și înfrumșetarea sfintei biserici și procurarea de ornate și vase sfinte.
26. Îngrijirea de morminte și înfrumșetarea cimiterelor cu flori și cu plantații.
27. Prăznuirea Duminecii mamelor.
28. Prăznuirea Zilei copilului.
29. Participarea la Dumineca Bolnavilor.
30. Prăznuirea patroanei Reuniunii.

Cap. III. Membrii Reuniunii

ART. 4. Membrii Reuniunii sunt femei majore, nepătate, din parohie, care declară că se vor conforma acestor statute și vor plăti taxa anuală stabilită de adunarea generală.

Cele ce nu plătesc taxa anuală, sunt membre auxiliare.

Bărbații, cari sprijinesc Reuniunea, sunt membri auxiliari.

Cap. IV. Averea Reuniunii

ART. 5. Averea Reuniunii constă din:

1. Cotizațiile membrilor.
2. Beneficiile serbărilor, conferențelor religioase.
3. Colecte și donațiuni.

Cap. V. Conducerea

ART. 6. Reuniunea se conduce de către un comitet:

1. Directorul Reuniunii e parohul, conducătorul oficiului parohial pentru îndrumarea spirituală și culturală.
2. Pentru afacerile administrativă e comitetul Reuniunii constând din atâtea membre, ca și consiliul parohial. Comitetul își alege din sânul său prezidentă, vice-prezidentă, casieră și o comisie de control din trei membre.
3. Comitetul îl alege adunarea generală pe timp de șase ani și-l confirmă adunarea parohială în ședința ordinară.
4. Comitetul Reuniunii se întrunește de câteori se ivește necesitatea și se convoacă de directorul paroh și de prezidentă. Despre fiecare întrunire se ia proces verbal. Secretară este o membră din comisia de control.

— Eram paznic la castel. Stăpânii mei erau o familie bogată... plină de bunătate și milă. Boerul, doamna, fiicele și fiul mă iubeau, cum mama și iubește copilul. Lor le datoram tot ce aveam. Izbucni revoluția. Răsculați îi căutară să-i ucidă. Nu-i aflară. Erău ascunși. Unde? Știam numai eu, — ear eu... i-am denunțat... pentru bani. Târâți la judecată fură omorâți, patru inși, — și rămase un mic copil, de-i ziceau *Pavel*...

Tinărul preot fu cuprins de groază nespășă.

— Părinte, — urmă cerșitorul care nu observă nimic — e grozav! — Am asistat ș'am ascultat rostirea sentinței, și ochii-mi zăriră cum, puși la zid, fură împușcați... De atunci bat potecile lui Cain, nu aflu nicăiri stare. Plâng, glâng, și chipurile lor stau înaintea mea, pururea. Uite-i... îi văd colo, colo, părinte, după perdea, — și bătrânul tremurând arăta spre o icoană acoperită.

5. Comitetul va da seamă de activitatea sa și a Reuniunii, printr'un raport către adunarea generală a Reuniunii și către adunarea parohială. Acest raport cu deciziunile luate se va înainta Oficiului protopesc în fiecare an.

Cap. VI. Adunarea generală

ART. 7. Adunarea generală a Reuniunii se întrunește odată pe an în Ianuar. Se convoacă de către director și prezidentă cu 15 zile înainte de întrunire. Desbete raportul comitetului asupra gestiunii anuale, controlează averea, cheltuielile și dă descărcare comitetului, discută propunerile eventuale cu privire la bunul mers al Reuniunii.

Adunări extraordinare se pot convoca oricând la cererea în scris a unei treimi din numărul membrilor active.

În adunările generale și extraordinare nu se vor putea discuta alte chestiuni decât cele cuprinse în ordinea de zi.

Cap. VII. Supravegherea

ART. 8. Protopopul concernent este inspectorul Reuniunilor din parohiile și comunele protopopiatului și delegatul Consiliului arhiepiscopesc pentru stimularea la lucru a Reuniunilor în înțelesul Statutului.

Despre activitatea Reuniunilor din protopopiat, protopopul va face raport adunării protopopești. Acest raport se va transpune Consiliului arhiepiscopesc spre cele legale.

ART. 9. Inspectorul protopesc își poate alcătui un comitet districtual, constând din prezidente Reunilor parohiale, care s'au distins printr'o activitate remarcabilă. Menirea acestui comitet este de a unifica activitatea Reuniunilor parohiale, a colabora împreună și a se sprijini reciproc în desfășurarea activității, prescrise în Statut.

ART. 10. Forul suprem al Reuniunilor parohiale este Consiliul arhiepiscopesc, — Secția culturală (conform art. 144 b) e).

Cap. VIII. Dispoziții tranzitorii

ART. 11. Toate Reuniunile de femei existente în Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu sunt obligate în decurs de un an de zile de la aprobarea și promulgarea prezentului Statut a se conforma dispozițiilor lui.

Aceste Statute s'au prezentat Adunării eparhiale din sesiunea anului 1932 spre cele legale.

— Dumnezeu, îndură-te spre mine, ticălosul! Părinte al milă... am tănuț păcatul.

Duhovnicul, palid, stătut în genunchi și așteptă. Bătrânul tăcu. Atunci preotul se ridică liniștit, își făcu o cruce și trase la o parte perdeaua: pe perete o icoană cu 4 portrete. Un strigăt sfâșietor... și cerșitorul se răsturnă pe-așternutului sărac.

Preotul se lăsă din nou în genunchi și plânse, plâns de copil. Apoi, după câteva clipe, revenindu-și, urmă:

— Aș vrea să-ți aud spovedania întreagă, să-ți dau deslegare. Îndrăznește... Isus îți trimite iertare.

Bătrânul, în șoapte, spuse tot ce-avea pe suflet. După spovedanie preotul îi zise:

— Dumnezeu iubirii și al milostivirii te iartă. Pentru a Lui iubire de oameni te-am iertat și eu. Primește sfânta împărtășanie.

INFORMATIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* al Ardealului a plecat în 16 l. c. la București, spre a participa la ședințele Sfântului Sinod. I. P. S. Sa s'a întors în 20 l. c. la rezidența Sa.

Profesorul Rist în Sibiu. Vice-governorul băncii de Franța și profesor universitar, dl Charles Rist, însoțit de dnii: Ion Lapedatu, fost ministru de finanțe, directorii financiari Tăutu și Barbu, și experții francezi, au sosit Vinerea trecută la Sibiu, unde au fost primiți de dnii: Dr. Borcea prefectul județului, inspectorul Barbu și administratorul financiar Cioranu. Oaspeții au vizitat Banca națională, s'au interesat de viața economică din Ardeal și au verificat gestiunea administrației financiare, declarându-se satisfăcuți de cele constatate. Administratorul Cioran a arătat dlui Rist și însoțitorilor săi, că ceea ce s'a creiat în județul Sibiului, se datorește mai ales hărniciei și cinstei locuitorilor lui sânguincioși și iubitori de propășire. Oaspeții, spunând că România are posibilitate de plată în viitor, dacă viața economică va fi înviorată, au mulțumit pentru lămuririle primite.

Religia și femeia. E fapt incontestabil, că femeia are o predispoziție mai accesibilă percepției și dezvoltării sentimentelor religioase decât bărbatul. Femeile, cu titluri universitare și cu aplicare spre scris și oratorie, înclină mai întotdeauna, în preocupările lor spirituale, spre filosofia religioasă. Astfel zilele trecute dna Aurelia Bur-ski, profesoară de filosofie, a vorbit în București, într'un ciclu de conferințe, c'o convingere însoțită, despre «Isus în școala românească». Conferințara nu este mulțumită cu ceea ce astăzi se realizează în școală. Religia trebuie scoasă, susține conferințara, dintre materiile rigide ale învățământului și ridicată la principiu de program.

Cinstirea scriitorilor răposați, a fost un elogiu adus de capitala țării nemuritorilor creatori de drumuri spirituale. Eleve și elevi, dascăli și

profesori, și alți intelectuali s'au strâns la inițiativa ateneului «Iacob Negruzzi» pentru a se închina memoriei neuitaților: Eminescu, Vlahuță, Coșbuc, Iosif, Pârvan, I. Negruzzi și altor suflete alese ale neamului recunoscător, Impresionanta solemnitate religioasă a fost urmată de pelerinaj la locul de odihnă a dispăruților.

Activitate culturală. La *Sadu* și la *Tâlmăcel*, comune în județul Sibiu, s'au ținut Duminecă, în 15 Mai a. c., prelegeri populare, organizate din partea despărțământului sibiian al Asociațiunii culturale, și cercetate de un mare număr de săteni. Au vorbit, cu aceste prilejuri dnii: P. Petrescu, inspector școlar, Gh. Lăteș, consilier agricol, I. Dragomir, revizor școlar, Gh. Maior, protoiereu profesor, D. Spinei, directorul camerei agricole, Tr. Nicola, învățător, și preoții din comune. Coruri, conduse de Pr. N. Topolog, și de învățătorimea localnică, au executat cântări religioase, naționale și populare.

Premiul național de literatură, (100.000 lei) se va acorda și în anul acesta. Autorii, doritori să concureze la obținerea premiului, vor prezenta cererile, însoțite de 12 exemplare din lucrarea supusă premierii, la direcția învățământului superior din ministerul instrucțiunii, cel mai târziu în 25 Iunie 1932.

Anul școlar, la școlile secundare, își încheie prelegerile în ultimele zile din Mai. Între I—7 Iunie elevii cl. I—III și V—VII vor vizita muzeele, monumentele istorice, bibliotecile, fabricile, instalațiile industriale din localitate sau împrejurimi, și vor face excursii după program, stabilit de direcțiune. În ziua de 8 Iunie se ține serbarea de sfârșit de an cu împărțirea premiilor.

În Statele Unite care se mândresc cu libertățile lor, au fost ucise, cum constată un profesor universitar din Birmingham, 12 mii persoane în cursul anului trecut. Banditul american se oferă, pentru câțiva dolari, se comită un omor în ori care din marile orașe americane. Bancherii din Cansas City se folosesc de tancuri pentru transportul banilor, spre a pune la adăpost pe funcționarii lor.

Ora de vară. Reamintim că, potrivit jurnalului consiliului de miniștri dela 2 April a. c., ora 24 a zilei de 21 Mai 1932 devine instantaneu ora 1, ear ora 1 a zilei de 2 Octomvrie 1932 va deveni ora 24.

ȘTIRI LOCALE

Concert și teatru. Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu invită la concertul împreunat cu reprezentatiune teatrală, ce se va da Duminecă, la 22 Mai 1932 în sala «Unicum». Inceputul la 8¹/₂ ore seara. Dirigentul corului: dl Ioan Stanciu. Prețuri obișnuite. Venitul curat e destinat pentru ajutorarea Centurei meseriașilor de cercetași și a șomerilor.

Concert în parcul *Sub arini* dă orchestra orașului Sibiu, Sâmbătă, în 21 Mai a. c., ora 5 d. a. Aceeașă orchestră concertează: Luni în 23 l. c. în *Promenada de jos*, Miercuri în 25 l. c. tot acolo, ear Sâmbătă în 28 l. c. în parcul *Sub arini*, — totdeauna la ora 5 d. a. Fiecare program conține și cântări românești.

Ajutorarea șomerilor. Municipiul face apel la bunăvoința populației din acest oraș de a veni în ajutorul șomerilor cu bani, haine și albituri. Să ajutăm, pe șomeri ajunși în nevoie! Comisiunea pentru ajutorarea șomerilor este încredințată cu preluarea banilor și a vestimentelor.

Bătrânul Dositei, cu totul frânt, sărută mâna preotului și-și închise ochii — pe vecie.

Preotul, rămas la căpătâi, lângă mort, îngenunchiă adânc întristat: fețele din icoană care au fost date morții, în schimbul pământestilor comori, erau: Tatăl, mama și două din surorile lui.

(Tălcuire din autor străin).

Pr. A. Ștefan.

Un animator de idei creștine, este «Revista pentru moralizarea deținuților». În acest vestitor, cei amărâți sufletește găsesc prilejul ca să le pătrundă în inimă cuvântul vieții veșnice. Ideile moralei lui Isus Hristos sânt răspândite în articole semnate de N. Iorga, Gala Galaction, V. Militaru s. a.

Organizați Oastea Domnului

Nr. 148/1932

(18) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Tapu cu filiala Micăsasa, protopopiatul Mediașului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat, conform coalei B.
2. Sesiune parohială 12 jugăre arător.
3. Casă parohială cu dependențe și grădină 1/2 jugăr.
4. Câte o ferdelă de bucate și câte una zi de lucru dela fiecare familie.
5. Stola, conform hotărârii adunării protopopești din 14 Aprilie 1932.

Reflectanții își vor înainta cere-rile de concurs, provăzute cu documentele necesare, în termen, subse-mnatului oficiu protopopesic și se vor prezenta și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Mediaș, 4 Mai 1932.

Oficiul protopopesic ortodox român Mediaș în înțelegere cu consiliul pa-rohial respectiv.

Ioan Crăciun
protopop

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român de

Dr. NICOLAE BĂLAN
Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30.— + spese Lei 5.—.
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat postal.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Vino după mine!...

Meditații pastorale mult folositoare Clerului din ziua de azi

Dr. IOSIF HRADIL
profesor de teologie

Prețul Lei 25.—, plus spese postale Lei 10.—

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare

Introducerea în sfintele cărți ale Testamentului nou

de

Arhipresbiterul-Mitrofor
Dr. VASILE GHEORGHIU
profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 480.—, plus spese postale Lei 20.—

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate comanda

ACAFTISTUL

Preasfinței Născătoare de Dum-nezeu și alte rugăciuni

legat foarte fin, în plus, cu copcii și aurit. Prețul de Lei 450.—

ANUNT

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regu-lamentele pentru admini-strarea Librăriei și Tipogra-fiei arhidiecezane, a-tragem atențiunea oficii-lor parohiale și protopo-pești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipogra-fia și Librăria arhidie-cezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande fă-cute de către oficiile pa-rohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopal

A apărut:

Un anahronism și o sfidare: STATUL ROMANO-CATOLIC ARDELEAN

studiu istoric juridic

de

ONISIFOR GHIBU

profesor la Universitatea din Cluj, membru correspon-dent al Academiei Române

însoțit de

Concluziunile Comisiunii istorico-juridice privitoare la desființarea Statului Catolic

Prețul Lei 400.—, plus spese postale Lei 15.—

Se poate procura dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**, trimițându-se prețul plus spesele postale prin mandat postal.

A apărut în editura Comisiunii admi-nistrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, pro-fesor suplent la Academia teologică «Andre-fană», din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentruca să fie cât mai accesibile la instrucțiunea din Exegetică în institutele teologice sunt înze-strate cu titluri în conformitate cu impor-tanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55.—. Librăriilor și direcțiunilor institu-telor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

...toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

Predici și îndrumări omiletice

de

Preotul Gheorghe Secaș

Prețul Lei 80.—, plus porto Lei 5.—

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, pre-lucrate după **A. Huonder**, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

profesor la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhi-diecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și pre-țioasă, tuturor preoților din arhiepis-copia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica ro-mânească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat și ori-cărui suflet iubitor de cele sfinte.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura cartea:

Înalt Prea Sfinția Sa Patriarhul României

DR. MIRON CRISTEA

Înalt Regent

OMUL și FAPTELE

Contribuțiuni la studiul istoriei bisericel române ortodoxe contimporane

de

ION RUSU ABRUDEANU

Volumul I

Prețul Lei 500.—, plus spese postale Lei 20.—. Suma se poate trimite prin mandat postal.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare cartea acum apărută

Piccolo

a cunoscutei scriitoare, dna **Constanța Hodoș**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Pre-țul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană:

Introducere în sfintele cărți ale

Testamentului Vechiu

de Arhipresbiterul-Mitrofor **Dr. VASILE TARNAVSCHI** prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400.—. La comande se alătură Lei 20.— pentru spese postale.

ORDINEA BAILOR

Baie în bazenul de înot și lecții de înot

Pentru bărbați:

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 8—10 ore a. m.
Joi: dela 8—10 ore a. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m.
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m.
Duminică: dela 7—9 ore a. m.

Pentru femei:

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 10—12 ore a. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m.
Vineri: închis
Sâmbătă: închis
Duminică: dela 9—10 ore a. m.

Baie de familie:

Luni: închis
Marți: dela 1 1/2—7 1/2 ore seara pr. ur.
Miercuri: dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Joi: dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

Pentru bărbați:

Băi de abur și de aier cald

Luni: închis
Marți: dela 1 1/2—7 1/2 ore seara prețuri urcate
Miercuri: dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Joi: închis
Vineri: închis
Sâmbătă: dela 8—12 ore a. m., dela 1 1/2—5 p. m., dela 5—7 1/2 ore seara prețuri reduse
Duminică: dela 7—12 ore a. m. prețuri urcate

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 1/2—4 ore p. m.
Miercuri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7 1/2 ore seara
Joi: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 1/2—4 ore p. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7 1/2 ore seara
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 1/2—4 ore p. m.
Duminică: dela 7—10 ore a. m.

Pentru femei:

Băi de abur și de aier cald

Luni: închis
Marți: închis
Miercuri: închis
Joi: dela 1 1/2—7 1/2 ore seara prețuri urcate
Vineri: dela 1 1/2—5 ore p. m. dela 5—7 1/2 ore seara prețuri reduse
Sâmbătă: închis
Duminică: închis

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 1/2 ore seara
Miercuri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 1/2—4 ore p. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 1/2 ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 1/2—4 ore p. m.
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 1/2 ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

BAI DE PUTINA

Luni: închis
Marți: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Miercuri: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Joi: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Vineri: dela 8—2 ore a. m. și dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Sâmbătă: dela 8—2 ore a. m. și dela 1 1/2—7 1/2 ore seara
Duminică: dela 7—2 ore a. m.

În zilele de sărbătoare are valoare ordinea de Duminică.